

Barraca codi 9724 - BV111

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Bosc de cal Marotes - La Llibra
Emplaçament	Al costat del parc del Cargol, a la urbanització de La Llibra Casanoves
Alçada:	167m

Coordenades:

Latitud:	41.38397
Longitud:	1.94249
UTM Est (X):	411579
UTM Nord (Y):	4581922

Classificació

Número de fitxa	08295-110
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Part superior enderrocada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 1820803DF1812S
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 14/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i presentava un portal d'accés rectangular, que en l'actualitat està força malmès. De fet, la barraca no ha estat restaurada, tot i l'elevat grau d'enderroc que pateix tota la part superior de l'estructura (coberta i portal). La llinda es va trobar a terra. Està situada prop de les possibles restes de l'antiga capella de Santa Leda.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

